

תשעה באב

חדשים לבקרים רבה אמונתך (איכה ג, כד)

במדרש איכה מובא: אדם מפקיד פקדון, ספק אם מחזירו, והקדוש ברוך הוא מחזיר פקדון הנשמה בכל בוקר, ולא עוד אלא שמחזירו מיופה ומהודר.

ומבאר ה'חתם סופר' שכשאדם שוכר שומר שכר לזמן מסויים וקבע עמו סכום עבור השמירה כראוי, ואם יפסידנו ויקלקל את החפץ יהיה גובה ממנו מעידית שבנכסיו, ואירע שבתוך הזמן הפקיד השומר לשעה את החפץ ביד הבעלים, וראה הבעלים שהשומר זלזל בשמירה והתקלקל החפץ, הרי דרך העולם שהבעלים לא יחזיר את החפץ לשמירה ביד השומר, שהרי יאמר לעצמו, למה לי להשיבו ויוסיף לקלקלו, למרות שאוכל לגבות מעידית שבנכסיו, אעכב חפצי בידי ולא אחזירהו לו עוד.

הקדוש ברוך הוא הפקיד ביד האדם נשמה לזמן קצוב, ואם ישמרהו כראוי - שתהא יציאתו מהעולם כביאתו לעולם, יהיה שכר האדם - השומר - מרובה, אך אם יפסיד ויפגום הנשמה, ענשו רע ומר והנשמה צריכה תיקון וליבון בגיהנם עד שתחזור לזכותה וטהרתה. בכל לילה חוזר האדם ומפקיד נשמתו ביד הקב"ה המוצא פקדונו פגום ומקולקל, ואם כן למה יחזיר לו נשמתו בבוקר והרי השומר יוסיף ויפגמנה, הלא מוטב שיעכב הנשמה אצלו והאדם ימות בעד עוונו. אך הקדוש ברוך הוא אינו כן, אלא מחזיר נשמת האדם בכל בוקר משום שאולי בכל זאת יתקן האדם את נשמתו ויטיב דרכו, ועל זה אמר הנביא ומשבח - "רבה אמונתך".

מקור: הרב יוסף זילברפרב שליט"א